

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong Lá Thư Mục Vụ hai tuần trước, tôi có nhắc đến một vị linh mục mà tôi biết ơn và khâm phục. Sống trong tù mà lúc nào ngài cũng tỏ ra thái độ *hiền từ, tế nhị, kính cẩn* và *với lương tâm ngay chính* khi tiếp xúc với bất kỳ tù nhân nào. Trong một thời gian dài, tôi tự hỏi làm sao để có được bốn đức tính mà tôi nhận thấy nơi vị linh mục ấy. Lời khuyên của thánh Phêrô trong bài đọc 2 Tuần này đã hé mở cho tôi thấy bốn đức tính kể trên xuất phát từ một điều rất căn bản, đó là sự tôn thờ Chúa Kitô trong lòng. Trong phạm vi bài này, tôi chỉ gọi lại đức “Hiền Lành” mà Chúa Giêsu mời gọi mọi người hãy học nơi Ngài. Thật vậy, trên đời này không có ai hiền lành bằng Chúa Giêsu, và tôi thì chưa từng thấy vị linh mục nào hiền lành hơn vị linh mục mà tôi ngưỡng mộ.

Vì Chúa Giêsu rất hiền lành nên những ai tôn thờ Ngài trong lòng, cũng sẽ ăn ở hiền lành theo gương Ngài. Đúng như lời tâm nguyện của Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận rằng :”Sở dĩ con chưa nên thánh, vì cái nhìn của con khác xa cái nhìn của Chúa”. Mà đó là dấu chỉ con chưa thật sự tôn thờ Chúa Kitô trong lòng. Nói về đức “Hiền Lành” thì có quá nhiều điều để học hỏi, tôi chỉ giới hạn trong một điều mà thôi, đó là lúc nào cũng nghĩ người khác là tốt lành và thân thiện, chứ không phải “Hiền” là không làm điều ác và xấu.

Cuộc đối thoại giữa Đức Phật và một môn đệ tên là Purna được ghi lại như sau : *Thầy Purna đến xin phép Đức Phật cho thầy đi đến vùng Sronapa-Ranta để tu luyện và truyền đạo. Đức Phật nói : “Ta nghe nói dân chúng vùng đó còn rất man di, nổi tiếng thô bạo và tàn ác, rất hiếu chiến, thích gây sự, thích đánh nhau và làm hại kẻ khác. Nếu họ nghi kỵ con, nói xấu con, mắng chửi và vu khống con, con sẽ nghĩ thế nào ?” Purna thưa : “Con vẫn nghĩ rằng họ thật tốt lành và thân thiện, vì họ không đánh đập con và sát hại con”. Đức Phật hỏi tiếp : “Nếu họ ra tay giết con, con nghĩ thế nào trước khi lìa đời ?”. “Thưa Thầy, con vẫn nghĩ họ là những người tốt lành và thân thiện, vì họ muốn giải thoát con khỏi thân xác hư hèn này”. Nghe vậy, Đức Phật liền khen : “Con đã tu tâm dưỡng tánh đến nơi đến chốn. Thầy nghĩ con có thể đến vùng đó để tu luyện và truyền đạo”.*

Người hiền lành là người biết tạo cho mình một sự hoà bình với chính mình và với người khác, và luôn luôn cố gắng tự giải thoát mình khỏi mọi thiên kiến, nghi kỵ, đặc biệt là hằng ngày phải thanh luyện tâm hồn khỏi những ý nghĩ hận thù, ghen ghét. Một lần kia, một tù nhân Công giáo cao niên đến chỗ nằm của vị linh mục và khuyên : “Cha không nên tin tưởng vào tên X, coi chừng hắn tìm cách gài bẫy hại cha để lập công, vì ở ngoài đời, hắn làm phó giám đốc công ty xăng dầu miền Nam, ắt phải là một thứ đảng viên cao cấp, vì mê ăn hối lộ mà vào tù. Cha nên đề phòng, đừng tiếp xúc với hắn nữa”. Tôi nghe vị linh mục kính cẩn cảm ơn những lời khuyên của bác ấy. Nhưng những ngày kế tiếp cha vẫn tiếp ‘tên X’ một cách ân cần, vui vẻ dường như cha chẳng quan tâm gì đến quá khứ của anh ta và chẳng hề lo sợ anh ta sẽ gài bẫy để hại mình. Vì vậy, tôi phục cha.

Cha đã sống hài hòa với chính mình, thật vậy, tôi chưa hề nghe cha than thân trách phận bao giờ. Sau hơn một năm tù, hàm răng cha sưng tấy lên và rụng đi nhiều chiếc, khiến gương mặt cha móm mém đến thảm hại, thế mà cha vẫn tươi cười nhận xét : “Trên còn búa thì dưới lại thiếu đe, rền hạt bo-bo chẳng được “. Khi dịch ghê ngứa tấn công, toàn thân cha y như miếng com cháy, vậy mà cha vẫn cười và nói : “Tớ tốn nhiều giờ để ôn luyện món ghi-ta cổ điển, chắc chắn sẽ ‘móc classic’ giỏi lắm (suốt ngày gãi ngứa). Cha cũng sống hoà bình với mọi người nên ai đã tiếp xúc với cha đều yêu mến cha. Hình như bất kỳ ai đến với cha đều không còn một quá khứ khiến cha có thành kiến hay nghi kỵ. Cha không hận thù hay ghen ghét bất kỳ ai : Tôi ngưỡng mộ cha, vì đối với tôi, cha là vị mục tử lý tưởng và gương mẫu, là hình ảnh trung thực của Chúa Giêsu Hiền Lành Nhân Hậu.

Trong mỗi gia đình, xin hãy noi gương vị linh mục mà tôi mến mộ, xin đừng nhớ quá khứ của nhau, đừng lôi chuyện cũ ra mà đay nghiến nhau. Trong Cộng Đoàn, xin hãy tập nghĩ người khác là tốt lành và thân thiện. Đừng giữ những thành kiến để từ đó không nghi kỵ nhau, không dèm pha nhau. Nhất là đừng nuôi lòng hận thù trong tâm hồn vì đó là một thứ thuốc độc sẽ giết chính mình trước.

Linh mục Phạm Quang Hồng.

